

Arrest

nr. 341 737 van 24 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. HEUSEQUIN
Rietvoornstraat 46/501
8530 HARELBEKE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 29 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat S. HEUSEQUIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 1 maart 2019, diende op 9 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 28 februari 2020 besliste de commissaris-generaal tot toekenning van de vluchtelingenstatus.

1.3. Op 13 maart 2025 werd verzoeker opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, omdat een nieuw element in aanmerking moet worden genomen in verband met de toekenning van de vluchtelingenstatus.

1.4. Op 27 juni 2025 nam de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 1 juli 2025 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 09/04/2019

Overdracht CGVS: 28/10/2019

Uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) vond plaats op 4 april 2025 van 13.40 uur tot 14.40 uur op de zetel van het CGVS. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u bijgestaan door een tolk die het Tigrinya machtig is. Uw advocaat, meester Stéphane Heusequin, was aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Eritrese nationaliteit te beschikken. U bent katholiek en behoort tot de Bilen etnie. U spreekt Bilen, Tigrinya, Tigre, Nederlands en een beetje Arabisch en Duits. U heeft twee zussen en twee broers. U bent niet gehuwd, maar hebt een vriendin en een zoon.

U bent geboren op [...] februari 1999 te Meabes (Elabered, zoba Anseba). U ging naar school tot de vijfde graad en werkte daarna in de landbouw. Begin 2015 werkte u op een bananenplantage in Forto Sawa toen u bij een giffa werd opgepakt. U werd één nacht vastgehouden in een militair kamp in Forto Sawa, drie maanden in de gevangenis van Barentu en twee weken in Aderde. Eind mei 2015 kon u ontsnappen. U ging rechtstreeks naar Sudan.

In juni 2015 ging u op illegale wijze te voet de Eritrees-Sudanese grens over. U reisde via Khartoem (Sudan) en Cairo (Egypte) naar Italië, waar u in 2016 arriveerde. Een tiental dagen later vertrok u naar Zwitserland en op 17 juli 2016 verzocht u er internationale bescherming. Uw verzoek werd afgesloten met een negatieve beslissing omdat u niet dienstplichtig was ten tijde van uw vlucht uit Eritrea. Toen u op 12 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende in Duitsland, werd geoordeeld dat Zwitserland verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek. U verliet Duitsland in maart 2019 en reisde via Frankrijk naar België. Op 9 april 2019 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 februari 2020 werd u erkend als vluchteling omwille van uw dienstweigering en illegaal vertrek.

Op 29 november 2022 werd u door de correctionele rechtbank van Kortrijk veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van 4 jaar, waarvan 1 jaar met uitstel, omwille van verkrachting met verzwarende omstandigheden en aantasting van de seksuele integriteit met verzwarende omstandigheden. U ging hiertegen in beroep. Op 8 november 2023 werd u door het hof van beroep van Gent definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar, waarvan 1 jaar effectief en 2 jaar met uitstel gedurende een periode van 5 jaar, omwille van verkrachting en aantasting van de seksuele integriteit met verzwarende omstandigheden.

U begon een relatie met Y.(...) T.(...) G.(...) (O.V. nr.C.G. nr. ../.....), een Eritrese vrouw die in België de vluchtelingenstatus heeft. Jullie zoon D.(...) H.(...) M.(...) werd geboren op [...] april 2024.

Op 20 juni 2024 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

B. Motivering

U werd op 28 februari 2020 erkend als vluchteling. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, uw vluchtelingenstatus heden moet worden ingetrokken.

Immers, er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het arrest van het hof van beroep van Gent van 8 november 2023. Uit dit arrest blijkt dat u definitief veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van drie jaar, waarvan één jaar effectief en twee jaar met uitstel gedurende een periode van vijf jaar, omwille van verkrachting en aantasting van de seksuele integriteit met verzwarende omstandigheden ten aanzien van een kwetsbaar persoon.

Artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane arrest van het hof van beroep van Gent van 8 november 2023. Er moet een link bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

Een bijzonder ernstig misdrijf is een misdrijf dat gezien de specifieke kenmerken ervan van uitzonderlijke ernst is, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde het meest aantasten. Er moet hierbij rekening worden gehouden met: (1) de op het misdrijf gestelde straf en de daadwerkelijk daarvoor opgelegde straf; (2) de aard van het misdrijf; (3) eventuele verzwarende of verzachtende omstandigheden; (4) de vraag

of het misdrijf opzettelijk is gepleegd; (5) de aard en omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade; en (6) de voor de bestrafing van het misdrijf gevolgde procedure.

Wat de aard van het misdrijf betreft, blijkt uit het arrest van het hof van beroep van Gent dat u op 8 november 2023 schuldig werd bevonden voor verkrachting met verzwarende omstandigheden ten aanzien van een kwetsbaar persoon, en aantasting van de seksuele integriteit met verzwarende omstandigheden ten aanzien van een kwetsbaar persoon. Uit de feitenvaststelling, uiteengezet in het vonnis van de correctionele rechtbank van Kortrijk, blijkt dat u in de nacht van 5 juni 2022 op 6 juni 2022 in een Kortrijkse nachtclub een dronken vrouw ontmoette. Uw vriend nam haar mee naar zijn appartement. Daar werd de vrouw verkracht door zijn huisgenoot en door u (rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, 12e correctionele kamer, vonnisnummer/.... dd. 29 november 2022 (verder 'vonnis 2022'), p. 4-7). Uw vriend werd schuldig bevonden aan aantasting van de seksuele integriteit (hof van beroep Gent, 3e kamer, arrest nr. C/..../.... dd. 8 november 2023 (verder 'arrest 2023'), p. 14). Deze elementen werden vastgesteld op basis van verschillende verklaringen alsook overtuigingsstukken zoals camerabeelden en forensisch onderzoek van kledij, lakens en condooms. Het slachtoffer is kunnen ontkomen aan de situatie doordat de buurman zich zorgen maakte over haar en opnieuw aanklopte aan de deur van het appartement. Zij was in een dronken toestand en kon in de gegeven omstandigheden niet uit vrije wil, en dus niet rechtsgeldig, instemmen met seksuele handelingen. Uw twee vrienden en u hebben op ongeoorloofde wijze misbruik gemaakt van de situatie om uw seksuele verlangens te vervullen (vonnis 2022, p. 8). De rechtbank achtte de verzwarende omstandigheden, zijnde de dronken toestand van het slachtoffer, dan ook bewezen (vonnis 2022, p. 9). Ook in beroep werd vastgesteld dat het slachtoffer in een mentaal en fysiek kwetsbare situatie verkeerde (arrest 2023, p. 14).

Het feit dat het hof van beroep van Gent oordeelde dat aangetoond is dat u een dader was van de feiten van verkrachting en aantasting van de seksuele integriteit, betekent ontegensprekelijk dat er in uw hoofde sprake was van opzet.

Betreffende de aard en omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade kan worden gewezen op de veelzijdige gevolgen van dergelijke gebeurtenissen voor het slachtoffer. Door de feiten werden haar zelfvertrouwen en veiligheidsgevoel ondermijnd. Daarenboven werd ze ernstig miskend in haar seksuele integriteit (vonnis 2022, p. 10). In de beoordeling van het dossier op burgerlijk gebied, stelde de rechtbank dat het aannemelijk is dat het slachtoffer "ernstig getraumatiseerd" was door de seksuele handelingen. Dit blijkt ook uit haar houding na de feiten, die door de verbalisanten werd omschreven als "erg overstuur, angstig en verdrietig" (vonnis 2022, p. 5, 12). U diende het slachtoffer een schadevergoeding van 3.000 euro te betalen (vonnis 2022, p. 15 & arrest 2023, p. 17-18).

In verband met de op het misdrijf gestelde straf, kan verwezen worden naar artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek (verder SwB) dat bepaalt dat één straf kan worden opgelegd voor met elkaar verbonden feiten door eenheid van misdadig opzet. Volgens artikel 417/7 SwB wordt aantasting van de seksuele integriteit bestraft met een gevangenisstraf van 6 maanden tot 5 jaar. Volgens artikel 417/11 SwB wordt verkrachting bestraft met een gevangenisstraf van 10 jaar tot 15 jaar. Artikel 417/15 SwB bepaalt dat niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd ten aanzien van een persoon die in kwetsbare toestand verkeert, kunnen worden bestraft met een opsluiting van 15 jaar tot 20 jaar in geval van aantasting van de seksuele integriteit, en 20 jaar tot 30 jaar in geval van verkrachting. Deze misdrijven gaan, luidens artikel 417/59 SwB, gepaard met een ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid SwB.

Bij het bepalen van de straf en strafmaat hield de rechtbank rekening met (1) de aard, ernst en omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd; (2) het door het slachtoffer geleden nadeel, die door de feiten ernstig miskend werd in haar seksuele integriteit; (3) het zelfvertrouwen en veiligheidsgevoel van het slachtoffer dat ernstig ondermijnd werd; (4) uw egoïstische ingesteldheid die de onmiddellijke voldoening van uw seksuele verlangens liet primeren op de negatieve weerslag van uw gedrag op anderen; en (5) het beginsel dat de straftoemeting niet alleen een vergeldingsbehoefte, maar ook de preventie moet dienen. De op te leggen straf moest van die aard zijn om u er definitief van te weerhouden om in de toekomst opnieuw dergelijke feiten te plegen.

De correctionele rechtbank van Kortrijk ging niet in op het verzoek van uw raadsman om een straf met probatievoorwaarden op te leggen. Gezien de ernst van de feiten, was een effectieve gevangenisstraf gepast en noodzakelijk. U werd veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van vier jaar, waarvan één jaar met uitstel voor een periode van vijf jaar. U werd ook voor een periode van vijf jaar uit uw rechten ontzet (vonnis 2022, p. 11, 14). Volgens het hof van beroep van Gent maakte u zich schuldig aan "bijzonder grof seksueel grensoverschrijdend gedrag" (arrest 2023, p. 16). In beroep werd de hoofdgevangenisstraf verlaagd van vier jaar naar drie jaar, waarvan één jaar effectief en twee jaar met uitstel voor een periode van vijf jaar. U werd nog steeds voor een periode van vijf jaar ontzet uit uw rechten van artikel 31 eerste lid van de Strafwet (arrest 2023, p. 16, 20).

Gelet op deze vaststellingen is ontegensprekelijk aangetoond dat u definitief bent veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf, in de zin dat het een misdrijf betreft die de rechtsorde van de samenleving het meest aantast.

Aan de eerste voorwaarde om te kunnen overgaan tot de intrekking van de vluchtelingenstatus is bijgevolg voldaan.

De tweede voorwaarde heeft betrekking op het gevaar voor de samenleving. In uw hoofdte wordt een reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving vastgesteld. Zo is er omwille van de definitieve veroordeling sprake van een werkelijke bedreiging. Het misdrijf waarvoor u veroordeeld werd, is bovendien dermate ernstig dat deze vaststelling an sich voldoende is om te stellen dat u een gevaar voor de samenleving vormt.

In dit verband kan worden verwezen naar de motivering die werd gebruikt in het arrest van het hof van beroep van Gent. De feiten worden gekwalificeerd als zeer ernstig en getuigend van een gebrek aan normbesef en een laakbare mentaliteit. U hield geen rekening met de fysieke, seksuele en psychische integriteit van uw slachtoffer en de emotionele impact die de feiten op haar zouden hebben. U maakte zich schuldig aan bijzonder grof grensoverschrijdend gedrag. U gedroeg zich plat opportunistisch toen u van uw vriend hoorde dat er een kwetsbaar slachtoffer potentieel 'beschikbaar' was om uw seksuele driften te voldoen (arrest 2023, p. 16).

Bovendien dient te worden benadrukt dat u aanvankelijk de tenlastegelegde feiten ontkende en onvoldoende schuldinzicht toonde.

In het kader van uw gerechtelijke procedure ontkende u aanvankelijk dat er niet-consensuele seksuele handelingen tussen u en het slachtoffer hadden plaatsgevonden. Ten overstaan van de onderzoeksrechter gaf u toe seks met haar te hebben gehad, maar stelde u dat zij hiermee had ingestemd. De rechtbank beoordeelde dit als ongeloofwaardig. Uit de verklaringen van zowel het slachtoffer als de buurman blijkt dat zij uitdrukkelijk aangaf niet akkoord te zijn met uw handelingen. U stelde dat u haar vaginaal penetreerde, maar stopte toen ze "neen" zei (vonnis 2022, p. 7-8). U betwistte uw schuld aan de tenlastegelegde verkrachting en aantasting van de seksuele integriteit. Het hof van beroep van Gent oordeelde dat er niet de geringste discussie of twijfel kon zijn over uw strafrechtelijke verantwoordelijkheid aangaande beide tenlastegelegde feiten: "Op geen enkel moment kan de derde beklagde bij dit alles rechtmatig de mening zijn toegedaan geweest dat het slachtoffer instemde met zijn handelen" (arrest 2023, p. 14-15). Aangezien zij duidelijk in een kwetsbare toestand verkeerde, was zij niet meer in staat om een volwaardige toestemming te verlenen. Bovendien was u zelf nuchter, waardoor u "ontegensprekelijk misbruik [heeft] gemaakt van de situatie om zich aan de burgerlijke partij te vergrijpen en haar seksueel te agresseren" (arrest 2023, p. 15). Uiteindelijk pleitte u schuldig aan de tenlastegelegde feiten (arrest 2023, p. 7). U beschreef uw handelingen als fout en getuigend van normvervaging, maar stelde inmiddels tot inzichten te zijn gekomen en op de goede weg te zijn (arrest 2023, p. 15).

Op de zetel van het CGVS legde u vergelijkbare verklaringen af. U stelde dat het een dom idee was en u het spijtig vindt (notities persoonlijk onderhoud dd. 4 april 2025 (verder 'notities'), p. 8-9). In verband met de feiten vertelde u: "Ik heb haar aangeraakt. Ik wou seks met haar hebben. Ze werd wakker en zei 'neen'. Dan ben ik gestopt" (notities, p. 8). Dit bevestigt opnieuw de kwetsbare toestand waarin het slachtoffer verkeerde. Aangezien ze niet bij bewustzijn was, was ze ook niet in staat om toestemming te geven voor uw seksuele handelingen. Wat uw eigen toestand betreft, sprak u de vaststellingen van het hof van beroep tegen. Waar de rechtbank opmerkte dat u nuchter was, verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud die nacht dronken te zijn geweest (notities, p. 8). Zo trachtte u de verantwoordelijkheid van u af te schuiven: "Het kwam allemaal door de alcohol. [...] Het is teveel alcohol en soms weet je niet wat je doet" (notities, p. 9). U gaf aan uw veroordeling wel te hebben aanvaard (notities, p. 9).

De straf aanvaarden is echter niet hetzelfde als de ernst van de feiten erkennen en schuldinzicht tonen. U toonde weinig empathie en inzicht van de gevolgen van uw gedrag voor andere mensen. Zo sprak u tijdens het persoonlijk onderhoud niet over de impact van uw handelingen op de vrouw wiens fysieke, psychische en seksuele integriteit u geschonden had. U sprak enkel in algemene termen over 'spijt'. Daarnaast vertelde u dat het niet gepland was en u een foute inschatting gemaakt had. Zo minimaliseert u uw persoonlijke verantwoordelijkheid in de feiten. U geeft enerzijds wel toe schuldig te zijn, maar probeert anderzijds uw schuld te nuanceren door te verwijzen naar uw dronken toestand en het onvoorzien verloop van de nacht. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden en voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren. Zonder enige erkenning van de bijzondere ernst van de feiten kan niet worden uitgesloten dat u dergelijk gedrag niet zal herhalen. U heeft immers geen respect voor de fysieke integriteit van anderen. U pleegde feiten die een nefast effect hebben op het veiligheidsgevoel in de samenleving.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Nadat is vastgesteld dat u voldoet aan de twee cumulatieve voorwaarden om te kunnen overgaan tot intrekking van de vluchtelingenstatus, moet ten slotte het evenredigheidsbeginsel in acht worden genomen. Dit impliceert dat de bedreiging die u vormt voor de samenleving moet worden afgewogen tegen die rechten die gewaarborgd worden aan personen die over de hoedanigheid van vluchteling beschikken.

Het CGVS merkt in dit verband op dat u nog steeds beschikt over de hoedanigheid van vluchteling en bijgevolg nog steeds beschikt over een aantal rechten zoals bepaald in artikel 14, lid 6 van de Richtlijn 2001/95/EU dd. 13 december 2011. Deze rechten zijn in het Belgische rechtssysteem gegarandeerd omdat ze gelden voor alle personen en vreemdelingen zowel in regelmatig als onregelmatig verblijf. Ook het non-refoulement beginsel is op u van toepassing, zoals blijkt uit het negatief terugkeeradvies in deze beslissing en gelet op artikel 20 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien is de Minister of zijn gemachtigde geenszins verplicht om een einde te stellen aan het verblijf om redenen van openbare orde zoals bepaald in artikel 21 van de Vreemdelingenwet. Een beslissing tot einde verblijf is enkel gebaseerd op het gedrag van de betrokkene en niet op economische gronden cf. artikel 23 van de Vreemdelingenwet. Er wordt hierbij ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden. U verklaarde in 2023 een relatie te zijn aangegaan met Y.(...) T.(...) G.(...) (O.V. nr. - C.G. nr. ../...). Zij heeft de vluchtelingenstatus. Zowel uit uw verklaringen als het door u neergelegde uittreksel van het rijksregister blijkt dat jullie samenwonen met jullie 1-jarige zoon D.(...) H.(...) M.(...) (notities, p. 5-6 & map 'inventaris' – stuk 1). Uw vriendin en kind hebben een verblijfsrecht in België dat niet aan u verbonden is. Een einde van uw eigen verblijfsrecht is bovendien louter hypothetisch.

Teneinde u de kans te bieden elementen aan te brengen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus, werd u op 13 maart 2025 opgeroepen om op 4 april 2025 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS.

Op de vraag waarom u vindt dat u het vluchtelingenstatuut moet behouden, beroept u zich vooreerst op uw schuldinzicht. U had niet gepland om een bijzonder ernstig misdrijf te plegen en heeft er spijt van (notities, p. 8-9). U legt ook stukken neer die aantonen dat u de schadevergoeding aan het slachtoffer hebt betaald (map 'inventaris' – stuk 11). Spijt hebben is, zoals hogerop uiteengezet, niet hetzelfde als de ernst van de feiten erkennen en empathie tonen.

Verder verwijst u naar uw huidige leefsituatie. U zegt niet alles te willen verliezen. U wil geen domme dingen meer doen en een normaal leven leiden. U werkt en spreekt Nederlands. U legt stukken neer om uw tewerkstelling in België te staven: uw aanslagbiljetten personenbelasting voor de inkomstenjaren 2021-2024 en loonfiche nr. 281.10 voor inkomstenjaar 2024; het huurcontract van een appartement in Heule, opgesteld op 1 juni 2024; en het getuigschrift van uw opleiding tot metsers, opgesteld te Roeselare 29 november 2021 (map 'inventaris' – stukken 2-6, 8-9). U staft uw kennis van het Nederlands door tijdens het persoonlijk onderhoud de meeste vragen in het Nederlands te beantwoorden. Daarnaast legt u nog attesten neer van uw taalopleidingen, opgesteld te Roeselare in de periode 2021-2023 (ibidem – stuk 7). Uw tewerkstelling en kennis van een landstaal doen geen afbreuk aan de vaststelling dat u voor een bijzonder ernstig misdrijf werd veroordeeld en zodoende een gevaar voor de samenleving vormt. U woont nu samen met uw vriendin en bent vader geworden van een zoon. In uw vrije tijd gaat u niet meer uit, maar brengt u tijd door met uw gezin (notities, p. 5-6, 8-9). U specificeerde niet hoe uw gezinssituatie zou voorkomen dat u hervalt in crimineel gedrag.

Tot slot verwijst u naar uw blanco strafblad. In dit verband legt u uw attest van gevangenschap neer (map 'inventaris' – stuk 10). U was voordien niet in aanraking gekomen met de politie of het gerecht. Ook nu leeft u de voorwaarden van uw vrijlating na door geen nieuwe misdrijven te plegen, te werken en een vast adres te hebben (notities, p. 8). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat u zich door uw voorwaardelijke vrijlating in een meer gecontroleerde omgeving bevindt dan anders het geval zou zijn.

De door u aangehaalde elementen en neergelegde documenten impliceren niet dat u in de toekomst niet opnieuw zal vervallen in crimineel gedrag. U toonde immers geen respect voor de fysieke integriteit van anderen en liet uw eigen seksuele verlangens primeren op de negatieve weerslag van uw gedrag op anderen. U pleegde feiten die een nadelig effect hebben op het veiligheidsgevoel in de samenleving in het algemeen, en van het slachtoffer specifiek. U heeft op ongeoorloofde wijze misbruik gemaakt van de situatie om uw seksuele verlangens te vervullen. U en uw mededaders wisten dat het slachtoffer zeer dronken was

en ingevolge haar alcoholconsumptie minder weerbaar was, en dat fysiek verweer afwezig of minstens sterk verminderd was. Jullie hebben daarvan misbruik gemaakt om jullie seksuele behoeftes te bevredigen. Er bestaat een gevaar dat u opnieuw soortgelijke misdrijven gaat plegen. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke, criminele ingesteldheid naar voren waardoor het niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. De kans op recidive blijkt eveneens uit de vaststelling dat u onvoldoende schuldinzicht vertoont.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen, en het ontbreken van elementen die hierop een ander licht kunnen werpen, blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. Aangezien u een gevaar vormt voor de Belgische samenleving is een intrekking van uw vluchtelingenstatuut een redelijke maatregel.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.

In dit geval dient het CGVS een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u niet direct noch indirect mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst, Eritrea. Een verwijderingsmaatregel is aldus niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een schending aan artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet.

Hij licht toe als volgt:

“Verzoeker betwist niet dat het misdrijf waarvoor hij veroordeeld werd, met name verkrachting, als een ‘bijzonder ernstig misdrijf’ moet worden beschouwd in de zin van art. 55/3/1 Vw. (eerste voorwaarde).

Verzoeker betwist wel dat hij een ‘gevaar’ vormt voor de samenleving in de zin van art. 55/3/1 Vw. op grond waarvan zijn vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken (tweede voorwaarde).

3.2. Geen gevaar voor de samenleving

1. Verzoeker vormt geen gevaar vormt voor de samenleving in de zin van art. 55/3/1 Vw.

Art. 55/3/1 Vw. vormt de omzetting van art. 14, lid 4, b van Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU.

In het prejudicieel arrest van 06.07.2023, stelt het Europese Hof van Justitie daaromtrent dat het loutere feit dat men definitief veroordeeld is voor een ‘bijzonder ernstig misdrijf’ op zichzelf niet volstaat om te besluiten dat er in hoofde van de veroordeelde derdelander sprake is van een bedreiging voor de samenleving (HvJ d.d. 06.07.2023, C-402/22, randnr. 52).

Daarbovenop dient de bevoegde overheid, aldus het Hof, vast te stellen dat de betrokken derdelander een reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving én dat

de intrekking van de beschermingsstatus evenredig is met dit gevaar (HvJ d.d. 06.07.2023, C-402/22, randnr. 56).

I.c. is het duidelijk dat niet aan deze voorwaarden voldaan is.

2. Het gaat *i.c.* om een éénmalige veroordeling van verzoeker voor feiten van intussen meer dan drie jaar geleden.

Verzoeker was op het moment van de feiten 23 jaar oud. Verzoeker heeft intussen vast werk en een gezin. Hij is niet meer dezelfde persoon van toen (cf. *infra*).

De feiten moeten ook vanuit hun context bekeken worden. Verzoeker had zich laten 'opjatten' door de tweede beklagde, die 'pochte' over het feit dat hij seks had gehad met het meisje en deed uitschijnen dat ze 'gemakkelijk' was. Het Hof stelde daaromtrent terecht dat er sprake was van 'plat opportunisme' (arrest p. 16).

Verzoeker had evenwel niet de intentie om haar wetens en willens te verkrachten. Van zodra het slachtoffer te kennen gaf dat ze geen seks wou, is verzoeker gestopt.

Het feit dat geen DNA-sporen van verzoeker werden aangetroffen op het lichaam van het slachtoffer, bevestigt dat de daad van penetratie van zeer korte duur was (vonnis p. 7).

Verzoeker was zelf ook onder invloed van alcohol, wat evident een invloed zal hebben gehad op zijn beoordelingsvermogen en inhibitie.

Verzoeker weet niet op grond waarvan het Hof in haar arrest stelde dat verzoeker 'in nuchtere toestand verkeerde' tijdens de feiten (arrest p. 15), zoals opgemerkt door verweerster (beslissing p. 3). Verzoeker heeft zijn verhoor bij de Onderzoeksrechter nagelezen en heeft dit nergens verklaard (STUK 13).

In elk geval, ontkent verzoeker niet dat hij nuchter genoeg was om zijn daden te controleren en de gevolgen hiervan in te schatten. Mogelijks heeft hij dit ook zo verklaard tijdens de zitting voor het Hof van Beroep. Verzoeker steekt zich dus geenszins weg achter zijn alcoholgebruik. Dit is geen minimalisering van de feiten of ontkenning van verantwoordelijkheid, maar louter een contextueel gegeven en een gedeeltelijke verklaring voor de feiten.

Als het gaat over de inschatting van iemands 'gevaarlijkheid', zoals *i.c.* het geval, is de geestestoestand van de dader op het moment van de feiten – wel of niet rationeel handelend en helder van geest – evident een relevant gegeven.

In elk geval toont deze vermeende 'tegenstrijdigheid' nopens het alcoholgebruik van verzoeker niet aan dat hij leugenachtig is, nog minder dat hij geen schuldinzicht zou hebben en daardoor een blijvend 'gevaar' voor de samenleving zou vormen.

Verzoeker schaamt zich effectief over de feiten en heeft wel degelijk schuldinzicht.

Dit schuldinzicht kwam ook genoeg naar boven tijdens het persoonlijk onderhoud:

"Het was een dom idee. Ik vind het ook spijtig dat ik het gedaan heb. Ik heb haar aangeraakt. Ik wou seks met haar hebben. Ze werd wakker en zei 'nee'. Dan ben ik gestopt." (notities persoonlijk onderhoud p. 8)

"Ik voel mij spijtig dat ik het gedaan heb. Ik heb het niet gepland ofzo, om een meisje te verkrachten. Ik wil hier mijn leven verbeteren en een goed leven hebben zoals iedereen. Toch is het gebeurd. Ik zou geen andere domme dingen (sic). Ik heb hier alles. Ik wil dat niet verliezen. Snap je?" (notities persoonlijk onderhoud p. 8)

"Ja, ik ga niet meer naar de discotheek. Ik ga nooit naar de discotheek. Het is gebeurd en ik kan het niet rechtekken. Het komt niet in mijn hoofd om het opnieuw te doen. Mijn vrije tijd gebeurt met mijn vriendin en kindje." (notities persoonlijk onderhoud p. 9)

"Ja, ik voel mij spijtig. Ik voel mij echt spijtig. Ik heb de kans gekregen van de gevangenis, 1 kans. Ik wil ook dat u mij een kans geeft om verder te leven. Ik heb de taal geleerd, ik heb gewerkt en ik werk nog steeds. (...) Ik heb hier alles en ik wil het niet verliezen." (notities persoonlijk onderhoud p. 9).

3. Verweerster stelt in haar beslissing dat verzoeker de ernst van de feiten niet erkent en weinig schuldinzicht vertoonde tijdens het persoonlijk onderhoud:

"De straf aanvaarden is echter niet hetzelfde als de ernst van de feiten erkennen en schuldinzicht tonen. U toonde weinig empathie en inzicht van de gevolgen van uw gedrag voor andere mensen. Zo sprak u tijdens het persoonlijk onderhoud niet over de impact van uw handelingen op de vrouw wiens fysieke, psychische en seksuele integriteit u geschonden had. U sprak enkel in algemene termen over 'spijt'. Daarnaast vertelde u dat het niet gepland was en u een foute inschatting gemaakt had. Zo minimaliseert u uw persoonlijke verantwoordelijkheid in de feiten. U geeft enerzijds wel toe schuldig te zijn, maar probeert anderzijds uw schuld te nuanceren door te verwijzen naar uw dronken toestand en het onvoorzien verloop van de nacht. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden en voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren. Zonder enige erkenning van de bijzondere ernst van de feiten kan niet worden uitgesloten dat u dergelijk gedrag niet zal herhalen. U heeft immers geen respect voor de fysieke integriteit van anderen. U pleegde feiten die een nefast effect hebben op het veiligheidsgevoel in de samenleving." (beslissing p. 3)

Verweerster trekt wel zeer subjectieve conclusies die door geen enkel objectief element in het dossier gestaafd worden.

Het loutere feit dat verzoeker niets specifiek gezegd heeft over “de impact van [zijn] handelingen op de vrouw wiens fysieke, psychische en seksuele integriteit geschonden werd”, is weinigzeggend. Het gaat over feiten van meer dan drie jaar geleden. Nadien heeft verzoeker het slachtoffer nooit opnieuw gezien of gehoord. Verzoeker heeft meermaals aangegeven dat hij spijt heeft over zijn daad, dat hij zijn straf aanvaard heeft en dat het nooit opnieuw zal gebeuren. Een verwijzing naar de context van de feiten valt niet gelijk te stellen aan enige minimalisering of ontkenning van de ernst van de feiten, zoals verweerster voorhoudt in haar beslissing.

Door te stellen dat verzoeker ‘de ernst van de feiten niet erkent’, neemt verweerster conclusies die geen feitelijke steun vinden in het dossier.

Bovendien kan verweerster niet op rechtsgeldige wijze beslissen om de vluchtelingenstatus in te trekken omdat ‘niet kan worden uitgesloten’ dat verzoeker in de toekomst dergelijk gedrag zal herhalen.

Een dergelijke oordeelsvorming is strijdig met de vereiste dat het gevaar reëel, actueel én voldoende ernstig moet zijn (cf. supra, HvJ d.d. 06.07.2023, C-402/22, randnr. 56).

Een ‘potentiële’ dreiging volstaat niet.

4. Verweerster heeft bovendien tot 1,5 jaar na de veroordeling gewacht alvorens verzoeker zijn vluchtelingenstatus in te trekken. Verweerster kan bijgevolg niet ernstig voorhouden dat verzoeker effectief een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de samenleving vormt.

Mocht dat wel het geval zijn geweest, mag worden aangenomen dat zij geen 1,5 jaar gewacht zou hebben alvorens tot haar beslissing te komen.

5. Tot slot, brengt verzoeker in herinnering dat hij reeds 11 maanden in de gevangenis heeft doorgebracht. Die vrijheidsberoving heeft een serieuze indruk op hem gemaakt.

Na zijn invrijheidstelling heeft verzoeker er dan ook resoluut voor gekozen om op het rechte pad te blijven. Verzoeker gaat sindsdien nog nauwelijks uit en drinkt slechts sporadisch alcohol.

Verzoeker heeft al ruim een jaar vast werk bij UNILIN BV (STUK 14).

Op [...]04.2024 is verzoeker ook vader geworden van een zoon (STUK 1).

Beide elementen hebben voor extra verantwoordelijkheidsgevoel gezorgd. Verzoeker heeft thans familiale, economische en financiële verantwoordelijkheden, wat op het moment van de feiten nog niet het geval was.

Verzoeker heeft m.a.w. een goed leven in België opgebouwd na zijn invrijheidstelling – waardoor hij ook veel te verliezen heeft.

Empirisch onderzoek binnen het kader van ‘evidence-based criminal justice’ bevestigt dat werk, familiale verantwoordelijkheid en verblijfszekerheid belangrijke beschermende factoren zijn tegen recedivegevaar.

Verzoeker heeft kortom te veel te verliezen om opnieuw ‘feiten’ te plegen die zijn verworven stabiliteit en bestaanszekerheid in gevaar zouden brengen.

6. Het is dan ook duidelijk dat verzoeker geen bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving dat reëel, actueel en voldoende ernstig is.

Minstens motiveert verweerster niet of onvoldoende in concreto op grond waarvan een dergelijk reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar in hoofde van verzoeker zou bestaan. De veroordeling op zichzelf en het feit dat verzoeker ‘onvoldoende empathie’ zou hebben getoond tijdens het persoonlijk onderhoud, zijn onvoldoende om tot een dergelijk besluit te komen.

Eerste besluit:

Gelet op:

- Het éénmalige karakter van de feiten;
- De verstreken tijd sinds de feiten en de veroordeling, waarna geen nieuwe feiten hebben plaatsgevonden;
- Het schuldinzicht in hoofde van verzoeker;
- De aanwezige beschermende factoren;

moet worden besloten dat verzoeker geen reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt op grond waarvan zijn vluchtelingenstatus kan worden ingetrokken.

3.3. Evenredigheid

1. Minstens is de beslissing tot intrekking niet evenredig met de bedreiging die verzoeker zou vormen voor de samenleving, zoals vereist door het Hof van Justitie.

Cf. art. 23 § 2 Vw. moet bij de beslissing tot beëindiging van het verblijf om redenen van openbare orde rekening worden gehouden met de duur van het verblijf in België, met het bestaan van banden met België, met het ontbreken van banden met het land van oorsprong, met de leeftijd en met de gevolgen van de beslissing voor de betrokkene en zijn familieleden.

2. Op basis van de bovenstaande criteria, moet worden besloten dat de gevolgen van een beslissing tot intrekking niet evenredig zijn met het gevaar dat verzoeker zou vormen.

Verzoeker verblijft intussen al ruim 6 jaar in België en al ruim 9 jaar in Europa.

De voorgelegde stukken bewijzen dat verzoeker gedurende zijn verblijf sterke banden met België heeft opgebouwd. Er is sprake van vergevorderde integratie.

Zo heeft verzoeker zijn voornaamste familiale belangen in België. Samen met zijn partner heeft hij immers een zontje van één jaar oud, geboren op [...]04.2024 (STUK 1). De zoon heeft de Vlaamse voornaam 'D.' gekregen.

Daarnaast is verzoeker een economisch actieve burger. Hij heeft steeds gewerkt wanneer hij kon in België (STUKKEN 2-6). Zelfs na zijn invrijheidstelling is hij onmiddellijk opnieuw aan de slag gegaan, zoals blijkt uit de voorgelegde aanslagbiljetten voor 2023 en 2024. Thans werkt verzoeker al ruim een jaar bij het bedrijf UNILIN BV, waar hij een arbeidscontract van onbepaalde duur heeft (STUK 14).

Verzoeker is momenteel de enige kostwinner van zijn gezin. Zowel zijn vrouw als zoon zijn financieel afhankelijk van hem.

Verzoeker beschikt ook over stabiele huisvesting in België (STUK 9).

Tot slot heeft verzoeker taallessen gevolgd (STUK 7) en spreekt hij op vandaag vlot Nederlands. Dit laatste kon ook worden vastgesteld tijdens het persoonlijk onderhoud.

Er kan dan ook worden besloten dat verzoeker zijn 'centrum van belangen' uitsluitend in België ligt. Er sprake is van verregaande maatschappelijke integratie en dit op alle levensdomeinen (sociocultureel, familiaal en economisch).

3. Een intrekking van zijn vluchtelingenstatus zou buitensporig nadelige gevolgen hebben voor verzoeker en zijn gezin.

Verzoeker is de enige kostwinner van het gezin. Een verlies van zijn vluchtelingenstatus zou onvermijdelijk – minstens tijdelijk – leiden tot een verlies van zijn verblijfsrecht, wat gepaard zou gaan met het verlies van zijn recht om te werken en inkomsten te vergaren in België. Dat zou rampzalig zijn voor hem en zijn gezin.

Bovendien zou de intrekking een desastreus effect hebben op het positieve reïntegratietraject dat verzoeker sinds zijn invrijheidstelling aan het afleggen is.

De nadelige gevolgen van de intrekking van verzoeker zijn vluchtelingenstatus zijn derhalve niet evenredig aan de 'bedreiging' die verzoeker mogelijks zou kunnen betekenen voor de samenleving.

Dit geldt des te meer indien men weet dat verzoeker niet zal / kan terugkeren naar Eritrea, waardoor hij dus genoodzaakt zal zijn om minstens een tijd lang in de 'illegaliteit' te verblijven in België.

Verweerster heeft immers zelf negatief geoordeeld met betrekking tot de verenigbaarheid van een terugkeer naar Eritrea met art. 48/3 en 48/4 Vw. Dit is logisch, nu in Eritrea enkel de gevangenis of de doodstraf wachten op verzoeker. Bovendien kan van verzoeker niet worden verwacht dat hij zijn vrouw en kind in de steek laat.

Mensen in illegaliteit komen de veiligheid van de Belgische samenleving niet ten goede - wel integendeel.

4. Nergens in haar beslissing heeft verweerster rekening gehouden met de bovenstaande elementen teneinde de evenredigheid van haar beslissing te toetsen aan het daadwerkelijke gevaar dat van verzoeker zou uitgaan.

Verweerster beperkt zich tot een ongenueanceerde 'veiligheidsanalyse' onder het motto "éénmaal een crimineel, altijd een crimineel", zonder enig oog te hebben voor de actuele situatie van verzoeker en zijn familie.

De proportionaliteit van de beslissing kan enkel worden onderzocht door rekening te houden met de bovenstaande elementen, waarna moet worden nagegaan of de nadelige gevolgen voor de betrokken vluchteling en diens gezin wel of niet evenredig zijn met de 'voordelen' van de maatregel voor de samenleving.

Een dergelijke beoordeling of afweging ontbreekt volledig in de beslissing van verweerster.

Het evenredigheidsbeginsel werd niet gerespecteerd. Minstens motiveert verweerster niet of onvoldoende op welke wijze haar beslissing evenredig is.

Tweede besluit:

Gelet op:

- De duur van verzoeker zijn verblijf in België;
- De opgebouwde banden van verzoeker met België;
- De belangen van het gezin van verzoeker;

moet worden besloten dat de intrekking van de vluchtelingenstatus in hoofde van verzoeker geen evenredige maatregel is.

3.4. Algemeen besluit

Gelet op:

- Het facultatieve karakter van de intrekking;
- De afwezigheid van een reële, actuele en ernstige bedreiging voor de samenleving in hoofde van verzoeker;

- De disproportionaliteit van de maatregel,

moet worden besloten dat verweerster ten onrechte is overgegaan tot intrekking van verzoeker zijn vluchtelingenstatus.

Verzoeker vordert om deze reden de vernietiging van de beslissing.”

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- proces-verbaal, verklaring slachtoffer (stuk 12);
- verhoor verzoeker bij de onderzoeksrechter (stuk 13);
- arbeidsovereenkomst UNILIN + recente loonfiche (stuk 14).

De stukken 1-11 werden al in de administratieve fase van de procedure voorgelegd (Bijkomende informatie, stuk 4, Inventaris CGVS).

3.2. Overeenkomstig artikel 57/6, § 1, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1, § 1 en § 3, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.”

Artikel 55/3/1, § 3, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Wanneer de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf.

De Raad bemerkt dat de wetgever de begrippen ‘bijzonder ernstig misdrijf’ en ‘gevaar voor de samenleving’ niet gedefinieerd heeft en dat de wil van de wetgever bijgevolg dient afgeleid te worden uit de voorbereidende werkzaamheden.

De Memorie van toelichting bij de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, zet op omstandige wijze uiteen dat het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’ geenszins beperkt is tot ‘misdaden’ in de zin van het Belgisch Strafwetboek: “Artikel 14.4, b) van Richtlijn 2011/95/EU vermeldt in de Franstalige versie het verzamelbegrip “crime”, en niet “infractio”. In de Belgische context verwijst het begrip “crime” op grond van classificatie in Boek I van het Strafwetboek echter alleen naar de meest ernstige misdrijven van het Strafwetboek. Bijgevolg wordt er in het ontwerp eveneens geopteerd voor het verzamelbegrip “infractio”. Hierdoor wordt het mogelijk om eveneens feiten in aanmerking te nemen die technisch gezien geen “crimes” in de zin van het Belgische Strafwetboek zouden zijn. De richtlijn viseert immers elk laakbaar feit, voor zover dit feit rechtsgeldig kan gekwalificeerd worden als “bijzonder ernstig.” (zie p. 16-17 van het wetsontwerp, nr. 54- 1197/001). Voor de invulling van het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’ gaf de Staatssecretaris er immers “de voorkeur aan het CGVS een ruime beoordelingsmarge te laten.” (zie p. 25 van het Verslag van de Commissie voor de binnenlandse zaken, de algemene zaken en het openbaar ambt, nr. 54-1197/003). Artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet is dus niet louter beperkt tot personen die definitief veroordeeld zijn voor een “misdaad” in de zin van het Belgisch Strafwetboek, en kan derhalve ook toegepast worden in het geval de vreemdeling onherroepelijk veroordeeld werd voor het plegen van een wanbedrijf. Het is de aard en de ernst van de strafbare feiten

waarvoor verzoeker veroordeeld werd, die van doorslaggevend belang zijn voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf'.

Om te beoordelen of er sprake is van een gevaar voor de samenleving bij een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf, dient rekening te worden gehouden met de aard en de omstandigheden van het misdrijf. Uit de tekst van artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat er een link moet bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

3.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 8 november 2023 door het Hof van Beroep te Gent werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar, waarvan één jaar effectief en twee jaar met uitstel gedurende een periode van vijf jaar, omwille van verkrachting en aantasting van de seksuele integriteit met verzwarende omstandigheden ten aanzien van een kwetsbaar persoon (Landeninformatie, stuk 6, nrs. 1 en 2).

Het laakbare en verwerpelijke karakter van verzoekers daden kan *in casu* niet worden betwist. De feiten worden gekwalificeerd als zeer ernstig en getuigend van een gebrek aan normbesef. De rechtbank oordeelde dat verzoeker "ontegensprekelijk misbruik [heeft] gemaakt van de situatie om zich aan de burgerlijke partij te vergrijpen en haar seksueel te agresseren" (arrest 2023, p. 15) en dat verzoeker zich plat opportunistisch gedroeg toen hij "van een kompaan hoorde dat er een kwetsbaar slachtoffer potentieel "beschikbaar" was teneinde zijn seksuele driften te voldoen" (arrest 2023, p. 16).

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift de bijzonder ernstige aard van het misdrijf en de beoordeling daarvan niet betwist. De volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing blijven aldus overeind:

"Een bijzonder ernstig misdrijf is een misdrijf dat gezien de specifieke kenmerken ervan van uitzonderlijke ernst is, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde het meest aantasten. Er moet hierbij rekening worden gehouden met: (1) de op het misdrijf gestelde straf en de daadwerkelijk daarvoor opgelegde straf; (2) de aard van het misdrijf; (3) eventuele verzwarende of verzachtende omstandigheden; (4) de vraag of het misdrijf opzettelijk is gepleegd; (5) de aard en omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade; en (6) de voor de bestraffing van het misdrijf gevolgde procedure.

Wat de aard van het misdrijf betreft, blijkt uit het arrest van het hof van beroep van Gent dat u op 8 november 2023 schuldig werd bevonden voor verkrachting met verzwarende omstandigheden ten aanzien van een kwetsbaar persoon, en aantasting van de seksuele integriteit met verzwarende omstandigheden ten aanzien van een kwetsbaar persoon. Uit de feitenvaststelling, uiteengezet in het vonnis van de correctionele rechtbank van Kortrijk, blijkt dat u in de nacht van 5 juni 2022 op 6 juni 2022 in een Kortrijkse nachtclub een dronken vrouw ontmoette. Uw vriend nam haar mee naar zijn appartement. Daar werd de vrouw verkracht door zijn huisgenoot en door u (rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, 12e correctionele kamer, vonnisnummer .../... dd. 29 november 2022 (verder 'vonnis 2022'), p. 4-7). Uw vriend werd schuldig bevonden aan aantasting van de seksuele integriteit (hof van beroep Gent, 3e kamer, arrest nr. C/.../... dd. 8 november 2023 (verder 'arrest 2023'), p. 14). Deze elementen werden vastgesteld op basis van verschillende verklaringen alsook overtuigingsstukken zoals camerabeelden en forensisch onderzoek van kledij, lakens en condooms. Het slachtoffer is kunnen ontkomen aan de situatie doordat de buurman zich zorgen maakte over haar en opnieuw aanklopte aan de deur van het appartement. Zij was in een dronken toestand en kon in de gegeven omstandigheden niet uit vrije wil, en dus niet rechtsgeldig, instemmen met seksuele handelingen. Uw twee vrienden en u hebben op ongeoorloofde wijze misbruik gemaakt van de situatie om uw seksuele verlangens te vervullen (vonnis 2022, p. 8). De rechtbank achtte de verzwarende omstandigheden, zijnde de dronken toestand van het slachtoffer, dan ook bewezen (vonnis 2022, p. 9). Ook in beroep werd vastgesteld dat het slachtoffer in een mentaal en fysiek kwetsbare situatie verkeerde (arrest 2023, p. 14).

Het feit dat het hof van beroep van Gent oordeelde dat aangetoond is dat u een dader was van de feiten van verkrachting en aantasting van de seksuele integriteit, betekent ontegensprekelijk dat er in uw hoofde sprake was van opzet.

Betreffende de aard en omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade kan worden gewezen op de veelzijdige gevolgen van dergelijke gebeurtenissen voor het slachtoffer. Door de feiten werden haar zelfvertrouwen en veiligheidsgevoel ondermijnd. Daarenboven werd ze ernstig miskend in haar seksuele integriteit (vonnis 2022, p. 10). In de beoordeling van het dossier op burgerlijk gebied, stelde de rechtbank dat het aannemelijk is dat het slachtoffer "ernstig getraumatiseerd" was door de seksuele handelingen. Dit blijkt ook uit haar houding na de feiten, die door de verbalisanten werd omschreven als "erg overstuurd, angstig en verdrietig" (vonnis 2022, p. 5, 12). U diende het slachtoffer een schadevergoeding van 3.000 euro te betalen (vonnis 2022, p. 15 & arrest 2023, p. 17-18).

In verband met de op het misdrijf gestelde straf, kan verwezen worden naar artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek (verder SwB) dat bepaalt dat één straf kan worden opgelegd voor met elkaar verbonden feiten door eenheid van misdadig opzet. Volgens artikel 417/7 SwB wordt aantasting van de seksuele integriteit bestraft met een gevangenisstraf van 6 maanden tot 5 jaar. Volgens artikel 417/11 SwB wordt verkrachting bestraft met een gevangenisstraf van 10 jaar tot 15 jaar. Artikel 417/15 SwB bepaalt dat niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd ten aanzien van een persoon die in kwetsbare toestand verkeert, kunnen worden bestraft met een opsluiting van 15 jaar tot 20 jaar in geval van aantasting van de seksuele integriteit, en 20 jaar tot 30 jaar in geval van verkrachting. Deze misdrijven gaan, luidens artikel 417/59 SwB, gepaard met een ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid SwB.

Bij het bepalen van de straf en strafmaat hield de rechtbank rekening met (1) de aard, ernst en omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd; (2) het door het slachtoffer geleden nadeel, die door de feiten ernstig miskend werd in haar seksuele integriteit; (3) het zelfvertrouwen en veiligheidsgevoel van het slachtoffer dat ernstig ondermijnd werd; (4) uw egoïstische ingesteldheid die de onmiddellijke voldoening van uw seksuele verlangens liet primeren op de negatieve weerslag van uw gedrag op anderen; en (5) het beginsel dat de straftoemeting niet alleen een vergeldingsbehoefte, maar ook de preventie moet dienen. De op te leggen straf moest van die aard zijn om u er definitief van te weerhouden om in de toekomst opnieuw dergelijke feiten te plegen.

De correctionele rechtbank van Kortrijk ging niet in op het verzoek van uw raadsman om een straf met probatievoorwaarden op te leggen. Gezien de ernst van de feiten, was een effectieve gevangenisstraf gepast en noodzakelijk. U werd veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van vier jaar, waarvan één jaar met uitstel voor een periode van vijf jaar. U werd ook voor een periode van vijf jaar uit uw rechten ontzet (vonnis 2022, p. 11, 14). Volgens het hof van beroep van Gent maakte u zich schuldig aan "bijzonder grof seksueel grensoverschrijdend gedrag" (arrest 2023, p. 16). In beroep werd de hoofdgevangenisstraf verlaagd van vier jaar naar drie jaar, waarvan één jaar effectief en twee jaar met uitstel voor een periode van vijf jaar. U werd nog steeds voor een periode van vijf jaar ontzet uit uw rechten van artikel 31 eerste lid van de Strafwet (arrest 2023, p. 16, 20).

Gelet op deze vaststellingen is ontegensprekelijk aangetoond dat u definitief bent veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf, in de zin dat het een misdrijf betreft die de rechtsorde van de samenleving het meest aantast.

Aan de eerste voorwaarde om te kunnen overgaan tot de intrekking van de vluchtelingenstatus is bijgevolg voldaan."

Verzoeker betwist echter wel dat hij een gevaar zou vormen voor de samenleving dat een intrekking van zijn bescherming zou rechtvaardigen. Verzoeker wijst op het arrest van het Hof van Justitie in zijn prejudiciële uitspraak van 6 juli 2023 (C-402/22). Hij stelt dat er geen sprake is van een reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving en dat de maatregel niet evenredig is met dit gevaar.

Verzoeker stelt dat de feiten dateren van intussen meer dan drie jaar geleden, dat hij intussen vast werk en een gezin heeft en niet meer dezelfde persoon van toen is. Verzoeker stelt dat hij onder invloed was van alcohol. Hij stelt dat hij wel degelijk schuldinzicht heeft, en dat de commissaris-generaal subjectieve conclusies trekt over zijn schuldinzicht.

Verzoeker doet met dergelijk betoog echter geen afbreuk aan de volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

"De tweede voorwaarde heeft betrekking op het gevaar voor de samenleving. In uw hoofde wordt een reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving vastgesteld. Zo is er omwille van de definitieve veroordeling sprake van een werkelijke bedreiging. Het misdrijf waarvoor u veroordeeld werd, is bovendien dermate ernstig dat deze vaststelling an sich voldoende is om te stellen dat u een gevaar voor de samenleving vormt.

In dit verband kan worden verwezen naar de motivering die werd gebruikt in het arrest van het hof van beroep van Gent. De feiten worden gekwalificeerd als zeer ernstig en getuigend van een gebrek aan normbesef en een laakbare mentaliteit. U hield geen rekening met de fysieke, seksuele en psychische integriteit van uw slachtoffer en de emotionele impact die de feiten op haar zouden hebben. U maakte zich schuldig aan bijzonder grof grensoverschrijdend gedrag. U gedroeg zich plat opportunistisch toen u van uw vriend hoorde dat er een kwetsbaar slachtoffer potentieel 'beschikbaar' was om uw seksuele driften te voldoen (arrest 2023, p. 16)

Bovendien dient te worden benadrukt dat u aanvankelijk de tenlastegelegde feiten ontkende en onvoldoende schuldinzicht toonde.

In het kader van uw gerechtelijke procedure ontkende u aanvankelijk dat er niet-consensuele seksuele handelingen tussen u en het slachtoffer hadden plaatsgevonden. Ten overstaan van de onderzoeksrechter gaf u toe seks met haar te hebben gehad, maar stelde u dat zij hiermee had ingestemd. De rechtbank beoordeelde dit als ongeloofwaardig. Uit de verklaringen van zowel het slachtoffer als de buurman blijkt dat zij uitdrukkelijk aangaf niet akkoord te zijn met uw handelingen.

U stelde dat u haar vaginaal penetreerde, maar stopte toen ze "neen" zei (vonnis 2022, p. 7-8). U betwistte uw schuld aan de tenlasteleggingen verkrachting en aantasting van de seksuele integriteit. Het hof van beroep van Gent oordeelde dat er niet de geringste discussie of twijfel kon zijn over uw strafrechtelijke verantwoordelijkheid aangaande beide tenlasteleggingen: "Op geen enkel moment kan de derde beklagde bij dit alles rechtmatig de mening zijn toegedaan geweest dat het slachtoffer instemde met zijn handelen" (arrest 2023, p. 14-15). Aangezien zij duidelijk in een kwetsbare toestand verkeerde, was zij niet meer in staat om een volwaardige toestemming te verlenen. Bovendien was u zelf nuchter, waardoor u "ontegensprekelijk misbruik [heeft] gemaakt van de situatie om zich aan de burgerlijke partij te vergrijpen en haar seksueel te agresseren" (arrest 2023, p. 15). Uiteindelijk pleitte u schuldig aan de tenlasteleggingen (arrest 2023, p. 7). U beschreef uw handelingen als fout en getuigend van normvervaging, maar stelde inmiddels tot inzichten te zijn gekomen en op de goede weg te zijn (arrest 2023, p. 15).

Op de zetel van het CGVS legde u vergelijkbare verklaringen af. U stelde dat het een dom idee was en u het spijtig vindt (notities persoonlijk onderhoud dd. 4 april 2025 (verder 'notities'), p. 8-9). In verband met de feiten vertelde u: "Ik heb haar aangeraakt. Ik wou seks met haar hebben. Ze werd wakker en zei 'neen'. Dan ben ik gestopt" (notities, p. 8). Dit bevestigt opnieuw de kwetsbare toestand waarin het slachtoffer verkeerde. Aangezien ze niet bij bewustzijn was, was ze ook niet in staat om toestemming te geven voor uw seksuele handelingen. Wat uw eigen toestand betreft, sprak u de vaststellingen van het hof van beroep tegen. Waar de rechtbank opmerkte dat u nuchter was, verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud die nacht dronken te zijn geweest (notities, p. 8). Zo trachtte u de verantwoordelijkheid van u af te schuiven: "Het kwam allemaal door de alcohol. [...] Het is teveel alcohol en soms weet je niet wat je doet" (notities, p. 9). U gaf aan uw veroordeling wel te hebben aanvaard (notities, p. 9).

De straf aanvaarden is echter niet hetzelfde als de ernst van de feiten erkennen en schuldinzicht tonen. U toonde weinig empathie en inzicht van de gevolgen van uw gedrag voor andere mensen. Zo sprak u tijdens het persoonlijk onderhoud niet over de impact van uw handelingen op de vrouw wiens fysieke, psychische en seksuele integriteit u geschonden had. U sprak enkel in algemene termen over 'spijt'. Daarnaast vertelde u dat het niet gepland was en u een foute inschatting gemaakt had. Zo minimaliseert u uw persoonlijke verantwoordelijkheid in de feiten. U geeft enerzijds wel toe schuldig te zijn, maar probeert anderzijds uw schuld te nuanceren door te verwijzen naar uw dronken toestand en het onvoorzien verloop van de nacht. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden en voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren. Zonder enige erkenning van de bijzondere ernst van de feiten kan niet worden uitgesloten dat u dergelijk gedrag niet zal herhalen. U heeft immers geen respect voor de fysieke integriteit van anderen. U pleegde feiten die een nefast effect hebben op het veiligheidsgevoel in de samenleving."

Verzoeker stelt verder dat de bestreden beslissing niet evenredig is omdat deze geen rekening houdt met de omstandigheden waarin hij zich bevindt, met name dat hij een stabiel gezin heeft met een jonge zoon, dat hij reeds ruim zes jaar in België verblijft, en dat hij zich volledig heeft geïntegreerd in de samenleving door werk, huisvesting en taalkennis. Daarnaast wijst verzoeker op zijn oprechte spijt en vraagt hij om een tweede kans, aangezien een intrekking van zijn vluchtelingenstatus hem anders in een situatie van illegaal verblijf zou brengen.

Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat de bestreden beslissing wel degelijk deze elementen reeds op pertinente wijze in zijn beoordeling heeft meegenomen:

"Nadat is vastgesteld dat u voldoet aan de twee cumulatieve voorwaarden om te kunnen overgaan tot intrekking van de vluchtelingenstatus, moet ten slotte het evenredigheidsbeginsel in acht worden genomen. Dit impliceert dat de bedreiging die u vormt voor de samenleving moet worden afgewogen tegen die rechten die gewaarborgd worden aan personen die over de hoedanigheid van vluchteling beschikken.

Het CGVS merkt in dit verband op dat u nog steeds beschikt over de hoedanigheid van vluchteling en bijgevolg nog steeds beschikt over een aantal rechten zoals bepaald in artikel 14, lid 6 van de Richtlijn 2001/95/EU dd. 13 december 2011. Deze rechten zijn in het Belgische rechtssysteem gegarandeerd omdat ze gelden voor alle personen en vreemdelingen zowel in regelmatig als onregelmatig verblijf. Ook het non-refoulement beginsel is op u van toepassing, zoals blijkt uit het negatief terugkeerradvies in deze beslissing en gelet op artikel 20 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien is de Minister of zijn gemachtigde geenszins verplicht om een einde te stellen aan het verblijf om redenen van openbare orde zoals bepaald in artikel 21 van de Vreemdelingenwet. Een beslissing tot einde verblijf is enkel gebaseerd op het gedrag van de betrokkene en niet op economische gronden cf. artikel 23 van de Vreemdelingenwet. Er wordt hierbij ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden. U verklaarde in 2023 een relatie te zijn aangegaan met Y.(...) T.(...) G.(...) (O.V. nr. – C.G. nr. ../.....). Zij heeft de vluchtelingenstatus. Zowel uit uw verklaringen als het door u neergelegde uittreksel van het rijksregister blijkt dat jullie samenwonen met jullie 1-jarige zoon D.(...) H.(...) M.(...) (notities, p. 5-6 & map ‘inventaris’ – stuk 1). Uw vriendin en kind hebben een verblijfsrecht in België dat niet aan u verbonden is. Een einde van uw eigen verblijfsrecht is bovendien louter hypothetisch.

Teneinde u de kans te bieden elementen aan te brengen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus, werd u op 13 maart 2025 opgeroepen om op 4 april 2025 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS.

Op de vraag waarom u vindt dat u het vluchtelingenstatuut moet behouden, beroept u zich vooreerst op uw schuldzicht. U had niet gepland om een bijzonder ernstig misdrijf te plegen en heeft er spijt van (notities, p. 8-9). U legt ook stukken neer die aantonen dat u de schadevergoeding aan het slachtoffer hebt betaald (map ‘inventaris’ – stuk 11). Spijt hebben is, zoals hogerop uiteengezet, niet hetzelfde als de ernst van de feiten erkennen en empathie tonen.

Verder verwijst u naar uw huidige leefsituatie. U zegt niet alles te willen verliezen. U wil geen domme dingen meer doen en een normaal leven leiden. U werkt en spreekt Nederlands. U legt stukken neer om uw tewerkstelling in België te staven: uw aanslagbiljetten personenbelasting voor de inkomstenjaren 2021-2024 en loonfiche nr. 281.10 voor inkomstenjaar 2024; het huurcontract van een appartement in Heule, opgesteld op 1 juni 2024; en het getuigschrift van uw opleiding tot metsers, opgesteld te Roeselare 29 november 2021 (map ‘inventaris’ – stukken 2-6, 8-9). U staaft uw kennis van het Nederlands door tijdens het persoonlijk onderhoud de meeste vragen in het Nederlands te beantwoorden. Daarnaast legt u nog attesten neer van uw taalopleidingen, opgesteld te Roeselare in de periode 2021-2023 (ibidem – stuk 7). Uw tewerkstelling en kennis van een landstaal doen geen afbreuk aan de vaststelling dat u voor een bijzonder ernstig misdrijf werd veroordeeld en zodoende een gevaar voor de samenleving vormt. U woont nu samen met uw vriendin en bent vader geworden van een zoon. In uw vrije tijd gaat u niet meer uit, maar brengt u tijd door met uw gezin (notities, p. 5-6, 8-9). U specificeerde niet hoe uw gezinssituatie zou voorkomen dat u hervalt in crimineel gedrag.

Tot slot verwijst u naar uw blanco strafblad. In dit verband legt u uw attest van gevangenschap neer (map ‘inventaris’ – stuk 10). U was voordien niet in aanraking gekomen met de politie of het gerecht. Ook nu leeft u de voorwaarden van uw vrijlating na door geen nieuwe misdrijven te plegen, te werken en een vast adres te hebben (notities, p. 8). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat u zich door uw voorwaardelijke vrijlating in een meer gecontroleerde omgeving bevindt dan anders het geval zou zijn.

De door u aangehaalde elementen en neergelegde documenten impliceren niet dat u in de toekomst niet opnieuw zal vervallen in crimineel gedrag. U toonde immers geen respect voor de fysieke integriteit van anderen en liet uw eigen seksuele verlangens primeren op de negatieve weerslag van uw gedrag op anderen. U pleegde feiten die een nadelig effect hebben op het veiligheidsgevoel in de samenleving in het algemeen, en van het slachtoffer specifiek. U heeft op ongeoorloofde wijze misbruik gemaakt van de situatie om uw seksuele verlangens te vervullen. U en uw mededaders wisten dat het slachtoffer zeer dronken was en ingevolge haar alcoholconsumptie minder weerbaar was, en dat fysiek verweer afwezig of minstens sterk verminderd was. Jullie hebben daarvan misbruik gemaakt om jullie seksuele behoeftes te bevredigen. Er bestaat een gevaar dat u opnieuw soortgelijke misdrijven gaat plegen. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke, criminele ingesteldheid naar voren waardoor het niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. De kans op recidive blijkt eveneens uit de vaststelling dat u onvoldoende schuldzicht vertoont.”

De door de verzoeker in het verzoekschrift neergelegde stukken van het strafdossier en het werkcontract doen evenmin afbreuk aan voorgaande vaststellingen, te meer daar deze slechts informatie bevatten die in de lijn ligt van de stukken die voorlagen op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen.

Bijgevolg dringt zich actueel een intrekking van de vluchtelingstatus op, omdat niet kan betwijfeld worden dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor de volledigheid wijst de Raad erop dat een intrekking van de vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 14, vierde lid, van de Richtlijn 2011/95/EU, niet tot gevolg heeft dat verzoeker zijn hoedanigheid als vluchteling verliest. In navolging van het Hof van Justitie wordt er een onderscheid gemaakt (HvJ 14 mei 2019, nr. C-391/61 e.a., overwegingen 98, 99, 100 en 110). Immers “Zoals uitdrukkelijk is bepaald in artikel 14, lid 6, van richtlijn 2011/95, zijn of blijven die personen evenwel in het genot van een aantal rechten die zijn vastgelegd in het Verdrag van Genève” (overweging 99).

“Het is juist dat wanneer een lidstaat op grond van artikel 14, lid 4 of lid 5, van richtlijn 2011/95 beslist de vluchtelingenstatus in te trekken of deze status niet te verlenen, de betrokken derdelanders of staatlozen die status wordt ontzegd, zodat zij niet of niet langer alle rechten en voordelen genieten waarin hoofdstuk VII van die richtlijn voorziet, aangezien deze rechten en voordelen verbonden zijn aan die status. Zoals uitdrukkelijk is bepaald in artikel 14, lid 6, van richtlijn 2011/95, zijn of blijven die personen evenwel in het genot van een aantal rechten die zijn vastgelegd in het Verdrag van Genève (zie in die zin arrest van 24 juni 2015, H. T., C-373/13, EU:C:2015:413, punt 71), hetgeen bevestigt dat zij, zoals de advocaat-generaal in punt 100 van zijn conclusie heeft beklemtoond, niettegenstaande die intrekking of weigering vluchteling in de zin van met name artikel 1, afdeling A, van dat verdrag zijn of blijven.” (overweging 100). In verband met het verschil van de bescherming van het Vluchtelingenverdrag en van de Richtlijn 2011/95 stelt het Hof nog:

“Uit het voorgaande volgt dat personen die zich bevinden in een van de in artikel 14, leden 4 en 5, van richtlijn 2011/95 beschreven situaties, op grond van artikel 33, lid 2, van het Verdrag van Genève kunnen worden teruggeleid of uitgezet naar hun land van herkomst, en dit zelfs indien hun leven of vrijheid daar bedreigd zou worden, terwijl dergelijke personen niet kunnen worden teruggeleid op grond van artikel 21, lid 2, van richtlijn 2011/95 indien zij daardoor het risico zouden lopen dat hun in artikel 4 en artikel 19, lid 2, van het Handvest neergelegde grondrechten worden geschonden. Ten aanzien van die personen kan in de betrokken lidstaat weliswaar een besluit tot intrekking van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 2, onder e), van richtlijn 2011/95 worden vastgesteld, dan wel een besluit waarbij wordt geweigerd deze status te verlenen, maar de vaststelling van dergelijke besluiten laat hun hoedanigheid van vluchteling onverlet wanneer zij voldoen aan de materiële voorwaarden om te worden aangemerkt als vluchtelingen in de zin van artikel 2, onder d), van die richtlijn, gelezen in samenhang met de bepalingen van hoofdstuk III ervan, en dus in de zin van artikel 1, afdeling A, van het Verdrag van Genève.”

Bijkomend adviseert de commissaris-generaal dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeker noch direct noch indirect mag worden teruggeleid naar Eritrea.

Volledigheidshalve merkt de Raad nogmaals op dat in het kader van huidig beroep enkel uitspraak kan worden gedaan over de intrekking van de vluchtelingenstatus, en niet over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer. Niettegenstaande in de bestreden beslissing een advies wordt gegeven over de verenigbaarheid van een eventuele verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, welk advies een wettelijke verplichting is die uitdrukkelijk wordt opgelegd door artikel 55/3/1, § 3, van de Vreemdelingenwet, bevat deze beslissing immers geen verwijderingsmaatregel. Het advies van de commissaris-generaal gaat slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet zodat het advies geen aanvechtbare rechtshandeling vormt (RvS 24 mei 2016, nr. 234 824).

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP